

הודעה מהנהלת בית החולים

היום לפני עשר שנים בדיוק.....

ב-13 ליולי 2006 נחתה הקטיישה הראשונה בחיפה – היא פגעה ברכס ההר שמול רמב"ם. במשך חודש וחצי רצופים תפקד בית החולים הגדול בצפון תחת אש – קולט עשרות חיילים פצועים מאזורי הלחימה, ומאות אזרחים פצועים וחרדים מהיישובים הסמוכים לחיפה. זו הייתה מלחמה שבה חלק ממערכות התשתית והטיפול באזרח קרסו, ורמב"ם נאלץ להתמודד עם מטלות שלא הורגל בהן – טיפול בכל אותם פונים, כאשר רמב"ם עצמו מטווח ע"י טילים, בלי מיגון ראוי לשמו. חודש וחצי שבהם צוותי בית החולים המשיכו להגיע כל בוקר, ערב ולילה לעבודה, נוסעים בכבישים חשופים, לעיתים מגיעים עם הילדים מהבית.

ומעל הכול היו המטופלים שלנו. 10 שנים אחרי אותה מלחמה חזרנו לחלק מאותם מטופלים. בחרנו בשני חיילים ושני אזרחים. אלה וולדמן, צלמת ועובדת רמב"ם לקחה על עצמה לתעד את הארבעה בחלוף עשור (צילומים: אלה וולדמן, פיטר פליטר, בז רטנר).

סמי רז היה עובד של רכבת ישראל, במוסך הרכבת. סמי נפגע מרסיס שחדר לליבו, ואושפז במחלקת ניתוחי חזה במצב קשה. שמונה חבריו נהרגו במקום מאותה פגיעת קטיישה. 10 שנים אחרי – סמי עובד באותו מקום. גם הרסיס עדיין בלב....

גלינה גולובנקו הייתה בשנת 2006 עולה חדשה, חסרת ידידים בישראל. היא עמדה בסניף הדואר ברחוב הנביאים בחיפה, כאשר הסניף נפגע פגיעה ישירה של קטיישה. גלינה איבדה את כף רגלה שנקטעה מתחת לשוק. היא פונתה לרמב"ם למחלקה האורתופדית והתגלתה מיד כאחת הגיבורות של המלחמה – יעד לביקורים של פוליטיקאים ודורשי שלומה שהתרשמו מהאופטימיות והפטרויות שגילתה. עשור אחרי – גלינה גרה בחיפה, מאושרת מהבחירות שעשתה בחייה, צועדת בקלילות על רגל תותבת – והיא עדיין פטרוטית.

סג"מ גדעון גולדנברג היה קצין צעיר בגולני. הוא נפגע בדרום לבנון במהלך קרב קשה מול החיזבאללה והיה חשש לרגליו. הוא טופל במחלקה האורתופדית ברמב"ם והועמד מחדש על רגליו – הרבה בזכות הנחישות שהפגין, והרצון לעבוד קשה כדי להשתקם. היום גדעון, נשוי ואב לשניים, עובד ברשות העתיקות.

במלחמת לבנון השנייה חיפשה ישראל גיבור מקומי שייצג את ההקרבה והמסירות של צה"ל. **סרן תומר בוהדנה** היה קצין מילואים שנלחם נגד החיזבאללה. הוא נפצע קשה והוטס במסוק לרמב"ם. בנחיתתו במנחת המסוקים של רמב"ם כשהוא עדיין בהכרה מעורפלת, סימן סרן בוהדנה "וי" באצבעותיו – סמל הניצחון, והפך בבת אחת לאחד הסמלים הבולטים של המלחמה. עשור אחרי – תומר בוהדנה עוסק בפעילות חינוכית לקידום נוער במצוקה. יש סמלים שלא דוהים לעולם.

וכדי שלא נשכח את מה שעברנו, הנה המספרים:

- **840** נפגעי מלחמה (אזרחים וחיילים) טופלו בבית החולים;
- מתוכם **60** פצועים קשה וקשה מאוד;
- מתוכם היו **350** נפגעי חרדה;
- **45** פגיעות קטיושה ברדיוס של **500** מטרים מבית החולים;
- **70** נחיתות מסוקים עם פצועים מהלחימה בצפון;
- **120** מאושפזים הועברו לבית חולים תת קרקעי זמני במבצע לילי;
- **4,000** עובדים שלא החסירו יום עבודה;
- **900** עובדים שהגיעו לעבודה בהסעות מיישובים מופגזים בצפון;
- **70** ילדי עובדים שהגיעו ל"קייטנת מקלט" כל יום;
- **7,000** פניות אזרחים "רגילות" למיון;
- **200** לידות בין ותוך כדי אזעקות ונפילות קטיושות;

לחצו כאן כדי לקרוא ולשתף הידיעה גם בפייסבוק